

Колесо Часу. Книга 3. Відроджений Дракон

КУПИТИ

Про книгу

У пророцтві сказано: Дракон народиться знову. Ворожнеча між прибічниками все нових і нових Лжедраконів тільки посилює світовий хаос. Ранда аль'Тора гризуть сумніви. Він вирішує нишком вирушити в Тір, аби випробувати себе і дізнатися, чи зможе заволодіти Калландором, кришталевим мечем-са'анґріалом, торкнутися якого може лише рука справжнього Відродженого Дракона. За пророцтвом, незборима Твердиня Тіру впаде, якщо це станеться. Тим часом у Білій Вежі теж неспокійно. Сестри з Чорної Аджі замислили щось лихе, і полювати на них вирушають Найнів, Еґвейн та Елейн. Їм доведеться зіткнутися з могутньою силою, що служить Мороку. Врешті у Твердині Тіру всіх чекає запекла боротьба. Хто вийде з неї переможцем?

Пролог

Фортеця світла

Пейдрон Найол блукав старечим поглядом по власному передпокою, однак його темні очі, затуманені думками, нічого не бачили. На потемнілих дерев'яних панелях, накладених на кам'яні стіни, масивні навіть тут, у серці Фортеці Світла, висіли пошарпані вицвілі гобелени, що колись були бойовими знаменами ворогів його молодості. Немов невидиме, в кімнаті стояло єдине крісло — грубе, з високою спинкою, подібне на трон. Доповнювали інтер'єр також кілька розкиданих столів. Не помічав він і чоловіка у білому плащі, що стояв навколішки на широких дошках підлоги із зображенням великого сонячного диска і заледве стримував свій запал. Хоча мало хто міг би так просто не звернути на нього увагу.

Перед тим, як відвести до Найола, Джарету Баяру дали час умитися. Щоправда, його шолом та кіраса залишилися забрудненими з дороги та понівеченими у битвах. Темні глибокі очі гарячковито зблискували, а на обличчі немовби паленів кожен м'яз. У чоловіка не було меча — в присутності Найола всі мали бути беззбройними — але здавалося, що він от-от вдасться до насильства, готовий зірватися, мов той собака з ланцюга.

З обох боків кімнати у довгих камінах палахкотіли вогні, долаючи нічний зимовий мороз. Це була звичайна вояцька кімната, де все було хоч і доладним, але буденним — окрім сонячного диска. «Пишне умеблювання з'явилося в передпокої лорда капітана-командора Дітей Світла з появою Найола, якого удостоїли цим званням; сонцесяйна золота оздоба була затерта поколіннями прохачів. Потім меблі замінили, однак тепер прикраса знову затерлася. Золота тут вистачило б на те, щоби придбати будь-який масток в Амадиції, а на додачу ще й високий титул. Десять років Найол крокував повз це золото й ніколи про нього не замислювався, — як і про сонячний диск, вишитий на грудях його білої туніки. Золото не багато важило для Пейдрона Найола.

«Зрештою він підвів свій погляд на стіл, що стояв поруч, захаращений мапами та розкиданими листами й донесеннями. Серед цього безладу лежали й три ледь згорнені малюнки. Він неохоче взяв один.

Байдуже який — усі малюнки зображували одне й те саме, тільки у різних манерах.

Шкіра в Найола, тонка, як відшліфований пергамент, з віком все тугіше напиналася на тіло, яке, здавалося, було лише кістками й жилами; а втім, воно не здавалося крихким. Ніхто не отримував Найолового титулу раніше, ніж сивина торкнеться волосся, і всі були твердішими за камінь, з якого побудовано Купол істини. Побачивши жилавий вигляд своєї руки, що тримала малюнок, він враз усвідомив, що потрібно поспішати. Час добігав кінця. Його час добігав кінця. Однак цього мусить вистачити. Він повинен зробити все, щоби вистачило.

Найол змусив себе розгорнути грубий пергамент хоча б до половини, щоби побачити обличчя, яке його цікавило. Хоча крейда вже трохи стерлася через торсання у саквах, втім, обличчя досі можна було розгледіти. Сіроокий юнак з рудуватим волоссям. Схоже, що він був високим, — проте точно сказати важко. Окрім волосся та очей, нічим особливим хлопець не вирізнявся.

— То цей... хлопчисько проголосив себе Відродженим Драконом? — пробурмотів Найол.

«Дракон. Від цього імені йому повіяло морозом зими та часу. Це ім'я було народжене Льюсом Теріном Теламоном, коли він прирік кожного, хто вмів направляти Єдину Силу, тоді й тепер, і серед них себе, на божевілля та смерть. Минуло вже більше трьох тисяч років відтоді, відколи чванливість Айз Седай та Війна Тіні призвели до завершення Епохи Легенд. Три тисячі років, — а втім, пророцтва та легенди зміцнили людську пам'ять, «якщо не в деталях, то в тім, що стосувалося сутності подій. Льюс Терін Родичевбивця. Чоловік, який розпочав Світотрощу. Тоді безумці, котрі могли дотягнутися до Сили, якій підкорявся весь світ, зрівняли гори та затопили морями стародавні землі; тоді суходіл змінився до невпізнання, а всі, хто вижив, утікали, мов звірі від лісової пожежі. Це тривало доти, доки останній представник чоловіцтва Айз Седай не ліг у землю, а пошматована людська раса не взялася знову підіймати все з руїн — там, де ці руїни вціліли. Поголос про Дракона передавався від матерів

дітям і міцно закарбувався в їхній пам'яті. У пророцтві сказано: Дракони народяться знову.

Баяр сприйняв запитання Найола насправжнє, хоча воно було риторичним.

— Так, мілорде капітане-командоре. І це ще більша нісенітниця, аніж усе те, що я чув про інших Лжедраконів. Тисячі вже визнали його. У Тарабоні й Арад Домані зараз точаться міжусобиці, — а крім того, вони ще й воюють між собою. Бої тривають по всій Елмотській рівнині і на мисі Томан. «Тарабонці проти доманців, а ті проти Друзів Морока, що прикликають Дракони. Точніше — бої триватимуть доти, доки зима їх усіх не остудить. Ніколи на моїй пам'яті війна не ширилася так стрімко, лорде капітане-командоре. Немовби вогонь, що займає стодолу із сіном, коли туди потрапляє іскра. Сніг їх трохи притлумив, але з початком весни полум'я ворожнечі спалахне ще палкіше.

Найол помахом пальця зупинив Баяра. Він уже двічі дозволив йому розповісти про те, що трапилось, і голос воїна бринів люттю та ненавистю. Багато що Найолу було відомо з інших джерел, і навіть трохи більше, ніж розказав йому Баяр, однак чим довше він слухав його, тим сильніше дратувався.

— Джеофрам Борнголд і тисяча Дітей мертві. І це справа рук Айз Седай. Ти впевнений, чадо Баяре?

— Так, мілорде капітане-командоре. Після сутички, дорогою до Фалме, я зустрів двох тарвалонських відьом. Ця зустріч обійшлася нам у понад п'ятдесят смертей, перш ніж ми стрілами зробили з них решето.

— У тебе нема жодних сумнівів, що це були саме Айз Седай?

— Земля задрижала у нас під ногами, — Баяр говорив твердо й упевнено. Через брак уяви він не вдавався до вигадливих описів; смерть, коли б вона його не наздогнала, була частиною вояцького життя. — Серед ясного неба блискавиці вдарили по наших рядах. Що ж іще це могло бути, мілорде капітане-командоре?

Найол насуплено кивнув. Після Світотроці зникли всі Айз Седай чоловічої статі, однак їхня жіноча частина досі могла дати прочухана.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ